

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palativm

Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Exhortatio qua monetur aegrotus vt in hac vita satisfaciat pro peccatis
cap. 38.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54459)

lerentur, nequaquam confiterentur. Quò
pacto, multæ animæ ruunt ad tartara, & in
æternum condemnantur. Quam damna-
tionem si euadere exoptas, rade non dimi-
diam partem pilorum, sed superfluitates
omnes peccatorum; demolire Amalech;
& Pharaonem infernalem in aquis pœni-
tentia submerge, sicque mereberis grati-
am illam remissionis & Indulgentiæ quam
reliquit nobis Christus in hoc Sacramento,

EXHORTATIO QVA
MONETVR ÆGROTVS VT
IN HAC VITA SATISFA-
ciat pro peccatis.

CAPVT XXXVII.

QVonia hoc Pœnitentiæ Sacramen-
tum tribus constat partibus, adeptis
am prima & secunda parte, restat vt terti-
am quæ est satisfactio amplectaris, quæ est
afflictio quædam voluntaria, ad emunda-
tionem culparum commissarum, non mi-
nus necessaria quam præcedentes. Hinc
doctor subtilis Scotus docet satisfactionē
hominem esse necessariam, vt sine illa, De^o

In 4. d. 15.
4.1.

Dd 3 ex

*Dist. 16.**Diog. in vit.*

ex lege ordinaria hominē saluare non posset. Et concludit; absolutionem Sacerdotis irritam esse, nisi Pœnitens satisfaciendi voluntatem habuerit. Sicq; necessarium est ut illius sis voluntatis, nempe ut proponat se pro commissis peccatis satisfacturū, vel in hac vita, vel in alia. Quemadmodū enim ægrotus varijs curatur modis, nunc per sudoris expressionem, nunc per vomitum, & per dietā, sic peccator à vitijs resultat, & ad meliorē reuertitur frugem, non solum per contritionē, & Confessionē, sed etiam per satisfactionem, quæ salutis diæta est. Infortensi iustitia nō ideo fur vel latro liberabit, quia furtū passus est, sed illi, vel mulcta, vel corporalis infligitur pœna, ut puta ieiunij & huiusmodi: sic nec te liberū ideo arbitris quia peccatum confessus es, sed pœnitentia est subeunda. Sancierat Athenis publica lege Solon, ut qui in aliquo deliquerat, in satisfactionē, sigillatim sua coram iudicibus crimina enunciaret. Lacedemoniensibus hæc inoleuerat consuetudo, ut ij qui in aliquo rei depræhensi fuerant, se circumgirarent carmina quædā in proprium tēdeniā dedecus alta voce decantantes. Quod sitēporalibus ita par erat satisfieri iudicibus, quid ni post contritionē & Confessionem.

satisfactionem quoque exigat Deus? Hoc in antiqua lege præfiguratum ostenderit, cum dentem pro dente, oculum pro oculo, aurem pro aure, licet mutilatio indulta esset reddi imperabat. Licet ergo peccati remissionem adeptus sis luenda tamen tibi restat pœna, quã vel in hoc sæculo persolues, vel in alio. Quod si ius Civile diuersas diuersis pœnas constituit, mirum non esse, debet si Ecclesiastica quoque iura diuersi generis pœnitentias assignent, ideo enim fit, ut à satisfactione nemo arceatur, sine quã nullus vitæ æternæ gaudia consequetur. Nam vel in hac vita, vel post mortem plenariè satisfaciendum est, vtrumque fieri potest. at consulo ut in hac potius quàm in alia hoc exequaris.

Exod. 21.

Primo. Ob ingentem ignis purgatorij acerbiteriam, quo tua torquebitur anima, cuius tanta vis est, ut nullus illi dolor æquiparari possit. Ideoque sacri Doctores nullum discrimen inter purgatorij & inferni ignem admittunt, nisi quod hic, animæ cum spe salutis; illic verò sine vlllo solatij vel salutis refrigerio cruciantur.

Secundo. Quia anima tua, ab æterna visionis Dei lætitia, retardabitur, quod tamen sumis exoptat votis, hanc nam que sibi pollicitam agnosceret, & idèd sume torquebitur.

D d A Ter-

Tertio: Quia pœna voluntariè inflicta, ad satisfactionem magis prodest, quam ali quæuis purgatorij, licet in intensiois quietate posterior priorem excedat. Hinc factum est, vt plerique habita eligendi optione, malletne igne purgatorio per vnum aut alterum diem expurgari, an per totum vitæ tempus infirmitate cruciam, ægritudinis molestias subire voluerint, scientes, quod si omnia martyrum qui pro Christo passi sunt tormenta in vnum coalescerent, imparia esse igni purgatiuo, nec æquali lance decertare.

Quod si abnuat pœnitens, inferatque se multoties peccasse, atq; ideo pœnam sibi, & suis demeritis deberi æternam, cum pœna correspondere debeat delicto, offenditque infinite Dominum; ad hæc respondebo: Gratiam Dei quæ infiniti est valoris, satisfactionem validam Deoque gratam efficere, sine quâ ne quidem vel vni peccato satisfieri posse negat mellifluus Doctor; adeo vt Lucifer absque illa, nullatenus vni rebellionis, superbix, & Ambitioni (quamuis immensa præditus esset fortitudine) respondere quiverit. Ad hæc satisfactio illa ex meritis passionis Christi suum fortitudo effectum, ex quibus etiam Indulgentiarum pot.

*Sermon. super
illud Isaie:
vid. Dom:*

potimur beneficio quas piè Sancta imper-
titur Ecclesia, vt p ijs satisfaciatur, qui ob in-
firmitatis grauamina, ieiunijs, vel alijs hu-
iuscemodi modis satisfacere non possunt.

Quod si denuò ægrotus valetudinis in-
firmioris se sentiens illam in alterum refe-
rat & maximè in Confessarium, quæritur
vtrumne illa ab alijs impleri possit ! Cui
quæstioni vt respondeam, dico id fieri pos-
se, si tamen vterque in diuina est gratia; q
ex iure Canonico elici potest, vbi dicitur
quod si pœnitenti à confessario pœnitentia
iniungatur cui satisfacere non possit, eam à
Patre spirituali impledam esse.

*De pœnit. d.
6. c. 1.*

Nec discrepat ab illo quod dicit Apосто-
lus: *Alter alterius onera portate*, quod onus
maximè spirituale censendum est. Si ergo
ægrotus absque satisfactione morti vicinus
sit, poterunt adstantes pia aliqua oratione,
illius voluntatem supplere, ne fortè in de-
sperationem inde collabatur, & orationem
Angelicam vel nomen Iesu recitare, vel ei
mortem in pœnitentiam dare, vt sic liber
ab hoc mundo recedere possit. Quod si
fortassis, id, in dubium trahat, hanc illi ra-
tionem enucleabo. Potest in forensibus
contractibus vnus pro alio satisfacere; quid
ni ergò similiter in Ecclesiasticis. Cum itè

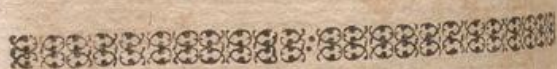
Galat. 6.

Dd 5 per-

*Euseb. lib. 3.
hisor.*

*R.P. Leonard.
Lectus script.
in Thom.*

permulti Sancti pro aliorum delictis satisfecisse reperiantur, vt de Sancto Ioanne Euangelista legitur, qui pro nebulunculo in sua absentia peruerso dicebat: *Ego pro te Christo rationem reddam.* Et de Sancto Gerardo qui septennem subiit poenitentiam pro peccatis Episcopi cuiusdā Treuirensis.

QVOD ÆGROTVS
ANTE MORTEM DEBEAT
ABLATA RESTITVERE, IN
satisfactionem peccatorum.

CAPVT XXXIX.

CVm secundum communionem Patrū opinionem Satisfactionis quæ dā pars sit, alienarum rerū restitutio, hinc est quod te, *Amice mi* antequam ex hoc Mundo discedas cohortari volo ad integram perfectamque alienorum bonorum (si quæ possides) restitutionem, diuina ad id te impellente Iustitia, sub æternæ damnationis periculo. Frustra enim contritus & confectus es, si satisfacere, aliena & malè parta restituendo,